

Til *boligministeren* (21/1 87) af:

Bente Nielsen (V):

»Finder ministeren det rimeligt, at et saneringselskab kan fastsætte en dato efter saneringslovens § 20 b, stk. 1, så længe der vese-
rer en boligretssag om huslejen efter sanering-
gen?«

Begrundelse

Det vil være urimeligt, at lejerne skal sige ja til at overtage ejendommen som andelsbo-
liger til en pris fastsat ud fra et huslejenive-
au, der føres retssag om, da lejen kan ende
med at blive sat betragteligt ned. I sådanne
tilfælde bør lejerne kunne tage forbehold og
erhverve ejendommen til den købesum, som
svarer til ejendommens værdi som udlej-
ningsejendom, jf. saneringslovens § 20 a, stk.
3, sådan som denne formodes at blive efter
boligrettens afgørelse.

Foreløbigt svar (29/1 87):

Boligministeren (Thor Pedersen):

Det stillede spørgsmål giver anledning til
nogle ret principielle overvejelser om vilkåre-
ne i det hele taget for at tilbyde en saneret
ejendom til beboerne til overtagelse på
andelsbasis, når der – som forudsat i spørgsmå-
let – foreligger tvivlsspørgsmål med hensyn
til den endelige fastsættelse af ejendommens
overtagelsessum m.v.

Jeg har søgt disse overvejelser fremskyndet
mest muligt og vil snarest vende tilbage med
den endelige besvarelse af spørgsmålet.

Spm. nr. S 536

Til *arbejdsministeren* (21/1 87) af:

Lilli Gyldenkilde (SF):

»Vil ministeren ændre den bestemmelse,
der ligger til grund for Arbejdsdirektoratets
fortolkning af dagpengereglerne, som inde-
bærer, at ledige kvinder, der bruger lidt af
deres tid til at medvirke i samtaler med dag-
institutionspersonale over en kop kaffe, skal
fratrækkes dagpenge herfor?«

Begrundelse

Det er fuldstændig ude af enhver proporti-
on, at ledige kvinder, der tager sig af deres
børns opdragelse og velvære, skal straffes

herfor ved at blive fratrukket dagpenge for
den tid, de bliver i daginstitutioner for at
drøfte problemer af forskellig art med andre
forældre samt personale. Det er vel ikke mu-
ligt, at en særlig ondartet tolkning af lovens
bestemmelse ligger til grund for direktoratets
afgørelse, om end man fristes til at tro det.

Derimod er det komplet uforståeligt og
utrolig hensynsløst med en sådan afgørelse,
der stiller dagpengemodtagende mødre i den
situation, at de enten er dårlige mødre, der
ikke interesserer sig for børnene, eller bliver
lovbrydere, såfremt de ikke giver A-kassen
besked om, at de har brugt et par timer en
dag i daginstitutionen.

Derfor spørger jeg, om det ikke er muligt
enten at tolke bestemmelserne anderledes
eller at lave bestemmelserne om. Alt andet
vil være umenneskeligt.

Der henvises til artiklen i Ekstra Bladet
den 21. ds.

Foreløbigt svar (2/2 87):

Arbejdsministeren (Henning Dyremose):

Jeg har anmodet Direktoratet for Arbejds-
løshedsforsikringen om at indhente nærmere
oplysninger fra Københavns Kommune om
intentionerne bag forsøgsprojektet i kommu-
nens social- og sundhedsplan 1987-90 om
ledige forældres samvær med deres barn i en
daginstitution. Når kommunens yderligere
oplysninger foreligger, vil direktoratet kome
med en nærmere redegørelse til mig om
forsøgsprojektets betydning for dagpengeret-
ten.

Når denne redegørelse foreligger, vil jeg
vende tilbage til spørgsmålet.

Spm. nr. S 537

Til *indenrigsministeren* (21/1 87) af:

Birthe Hansen (SF):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange af de
sengepladser, som kunne anvendes til kirur-
giske ventelistepatienter, der i dag optages af
færdigbehandlede ældre, der afventer pleje-
hjemsplass eller andre sociale hjælpeforan-
staltninger, førend de kan udskrives?«

Begrundelse